

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 28 november 2018
(OR. en)**

**2016/0407 (COD)
LEX 1847**

**PE-CONS 34/1/18
REV 1**

**SIRIS 69
MIGR 91
SCHENGEN 28
COMIX 333
CODEC 1123
JAI 829**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM ANVÄNDNING AV SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM
FÖR ÅTERVÄNDANDE AV TREDJELANDSMEDBORGARE
SOM VISTAS OLAGLIGT I MEDLEMSSTATERNA**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2018/...**

av den 28 november 2018

**om användning av Schengens informationssystem
för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 oktober 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 19 november 2018.

av följande skäl:

- (1) En väsentlig del av de omfattande insatserna för att komma till rätta med irreguljär migration och öka andelen återvändande irreguljära migranter är insatserna för återvändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till eller vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, insatser som vidtas med full respekt för de grundläggande rättigheterna, särskilt principen om non-refoulement, och i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹.
- (2) Det är nödvändigt att effektivisera unionens system för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. Detta är av avgörande betydelse för att upprätthålla allmänhetens förtroende för unionens migrations- och asylpolitik samt för att stödja personer som behöver internationellt skydd.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (3) Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att återvändandet av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna sker på ett effektivt och proportionellt sätt, i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2008/115/EG.
- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/...¹⁺ och förordning (EU) 2018/...²⁺⁺ fastställs villkoren för inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/... av den ... om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006 (EUT L ...).

⁺ EUT: Vänligen inför numret i texten och komplettera fotnoten för förordningen i PE 35/18.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/... av den ... om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, om ändring och upphävande av rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 och kommissionens beslut 2010/261/EU (EUT L ...).

⁺⁺ EUT: Vänligen inför numret i texten och komplettera fotnoten för förordningen i PE 36/18 (2016/0409 (COD)).

- (5) Det bör inrättas ett system för utbyte av information mellan de medlemsstater som använder SIS i enlighet med förordning (EU) 2018/...⁺ beträffande beslut om återvändande avseende tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium och för övervakning av huruvida tredjelandsmedborgare som är föremål för dessa beslut har lämnat medlemsstaternas territorium.
- (6) Denna förordning påverkar inte tredjelandsmedborgares rättigheter och skyldigheter enligt direktiv 2008/115/EG. En registrering som förts in i SIS avseende återvändande utgör inte i sig ett fastställande av status för tredjelandsmedborgaren på medlemsstaternas territorium, särskilt inte i andra medlemsstater än den medlemsstat som förde in registreringen i SIS.
- (7) Registreringar om återvändande som förs in i SIS och utbytet av tilläggsinformation om dessa registreringar bör hjälpa de behöriga myndigheterna att vidta de åtgärder som krävs för att verkställa beslut om återvändande. SIS bör bidra till identifiering av och informationsutbyte mellan medlemsstaterna om tredjelandsmedborgare som är föremål för ett sådant beslut om återvändande och som har avvikit och grips i en annan medlemsstat. Dessa åtgärder bör bidra till att förebygga, förhindra och motverka irreguljär migration och sekundära förflyttningar samt förbättra samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter.

⁺ EUT: Vänligen för in nummer för förordningen i PE 35/18.

- (8) För att säkerställa att återvändandet är effektivt och öka mervärdet av registreringarna om återvändande bör medlemsstaterna föra in registreringar i SIS om de beslut om återvändande som de utfärdar avseende tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet i enlighet med bestämmelser som är förenliga med direktiv 2008/115/EG. För detta ändamål bör medlemsstaterna även föra in en registrering i SIS när beslut om åläggande eller fastställande av en skyldighet att återvända utfärdas i de situationer som anges i artikel 2.2 i det direktivet, nämligen avseende tredjelandsmedborgare som har nekats inresa i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399¹ eller som grips eller hejdas av de behöriga myndigheterna i samband med att de olagligen passerar en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen och som därefter inte har fått tillstånd eller rätt att vistas i den medlemsstaten, samt avseende tredjelandsmedborgare som har ådömts att återvända som en straffrättslig påföljd, eller som en följd av en straffrättslig påföljd, i enlighet med den nationella rätten, eller tredjelandsmedborgare som är föremål för utlämningsförfaranden. Under vissa omständigheter får medlemsstaterna avstå från att föra in registreringar om återvändande i SIS där risken för att beslutet om återvändande inte följs är låg, dvs. under en period av förvar eller i fall där beslutet om återvändande utfärdas vid den yttre gränsen och verkställs omedelbart, och för att minska deras administrativa börda.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (9) Denna förordning bör fastställa gemensamma bestämmelser om införande i SIS av registreringar om återvändande. Registreringar om återvändande bör föras in i SIS så snart de bakomliggande besluten om återvändande utfärdats. Registreringen bör ange om den berörda tredjelandsmedborgaren beviljats en tidsfrist för frivillig avresa, inklusive huruvida den tidsfristen har förlängts och huruvida beslutet har upphävts tillfälligt eller avlägsnandet skjutits upp.
- (10) Det är nödvändigt att fastställa vilka uppgiftskategorier som ska föras in i SIS avseende en tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande. Registreringar om återvändande bör endast innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera de registrerade, för att de behöriga myndigheterna ska kunna fatta välgrundade beslut utan att förlora någon tid och i förekommande fall för att säkerställa dessa myndigheters skydd mot personer som till exempel är beväpnade, våldsamma, har rymt eller deltar i en verksamhet som avses i artiklarna 3–14 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541¹. För att underlätta identifiering och upptäckt av flera identiteter bör registreringen även innehålla en hänvisning till den berörda personens identifieringshandling och en kopia av den handlingen, om den är tillgänglig.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

- (11) Mot bakgrund av tillförlitligheten vid identifiering av personer med hjälp av fingeravtryck och fotografier eller ansiktsbilder bör de alltid införas i registreringarna om återvändande. Eftersom de kanske inte är tillgängliga, exempelvis när ett beslut om återvändande fattas i en persons frånvaro, bör det undantagsvis vara möjligt att göra avsteg från detta krav.
- (12) Utbyte av tilläggsinformation som tillhandahålls av de nationella behöriga myndigheterna om tredjelandsmedborgare som är föremål för registreringar om återvändande bör alltid ske via nätverket av nationella kontor kallade Sirenekontor som kontaktpunkt och i enlighet artiklarna 7 och 8 i förordning (EU) 2018/...⁺.
- (13) Det bör inrättas förfaranden för att göra det möjligt för medlemsstaterna att kontrollera att skyldigheten att återvända har fullgjorts och för att till den medlemsstat som infört registreringen om återvändande i SIS bekräfta att den berörda tredjelandsmedborgaren avrest. Denna information bör bidra till en mer omfattande övervakning av efterlevnaden av besluten om återvändande.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

- (14) Registreringar om återvändande bör raderas så snart den medlemsstat eller behöriga myndighet som utfärdat beslutet om återvändande mottar en bekräftelse på att återvändandet har skett eller när den behöriga myndigheten har tillräcklig och övertygande information om att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium. När ett beslut om återvändande åtföljs av ett inreseförbud bör en registrering om nekad inresa och vistelse föras in i SIS i enlighet med förordning (EU) 2018/...⁺. I sådana fall bör medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det inte förekommer något tidsglapp mellan den tidpunkt då tredjelandsmedborgaren lämnar Schengenområdet och den tidpunkt då registreringen om nekad inresa och vistelse i SIS aktiveras. Om uppgifterna i SIS visar att beslutet om återvändande åtföljs av ett inreseförbud bör verkställigheten av inreseförbudet säkerställas.
- (15) SIS bör innehålla en mekanism för att underrätta medlemsstaterna om tredjelandsmedborgare inte uppfyller en skyldighet att återvända inom tidsfristen för frivillig avresa. Mekanismen bör hjälpa medlemsstaterna att fullgöra sina skyldigheter att verkställa beslut om återvändande och sin skyldighet att utfärda inreseförbud i enlighet med direktiv 2008/115/EG med avseende på tredjelandsmedborgare som inte har uppfyllt en skyldighet att återvända.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

- (16) I denna förordning bör det fastställas tvingande bestämmelser för samråd mellan medlemsstaterna för att undvika eller förlika motstridiga instruktioner. Samråd bör ske när tredjelandsmedborgare, som innehar eller står i begrepp att beviljas ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse av en medlemsstat, är föremål för en registrering om återvändande som införts av en annan medlemsstat, särskilt om beslutet om återvändande åtföljs av ett inreseförbud, eller där motstridiga situationer kan uppstå vid inresa till medlemsstaternas territorium.
- (17) Registreringar bör inte bevaras i SIS längre än vad som är nödvändigt för att uppnå de syften för vilka registreringarna fördes in. De relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2018/...⁺ om tidsfrister för översyn bör vara tillämpliga. Registreringar om återvändande bör raderas automatiskt så snart deras lagringstid löpt ut, i enlighet med det översynsförfarande som avses i den förordningen.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

- (18) Personuppgifter som medlemsstaterna erhållit i enlighet med denna förordning bör inte överföras till eller göras tillgängliga för något tredjeland. Som ett undantag till den regeln bör det under strikta villkor vara möjligt att överföra sådana personuppgifter till ett tredjeland om överföringen är nödvändig i enskilda fall för att bistå vid identifieringen av en tredjelandsmedborgare med avseende på hans eller hennes återvändande. Överföringen av personuppgifter till tredjeländer bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹ och ske med samtycke från den registrerade medlemsstaten. Det bör dock noteras att mottagande tredjeländer ofta inte är föremål för beslut om adekvat skyddsnivå som antas av kommissionen enligt artikel 45 i förordning (EU) 2016/679. Trots unionens omfattande ansträngningar för att samarbeta med de viktigaste ursprungsländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och som är föremål för en skyldighet att återvända har det inte gått att säkerställa att dessa tredjeländer systematiskt fullgör skyldigheten enligt internationell rätt om återtagande av de egna medborgarna. Återtagandeavtal som har ingåtts eller håller på att förhandlas fram av unionen eller medlemsstaterna och som fastställer lämpliga skyddsåtgärder för överföringen av uppgifter till tredjeländer enligt artikel 46 i förordning (EU) 2016/679 omfattar ett begränsat antal sådana tredjeländer.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

Det är fortsatt osäkert om några nya sådana avtal kommer att ingås. I dessa situationer, och som ett undantag från kravet på ett beslut om adekvat skyddsnivå eller på lämpliga skyddsåtgärder, bör överföring av personuppgifter till tredjeländers myndigheter i enlighet med denna förordning medges i syfte att genomföra unionens återvändandepolitik. Det bör vara möjligt att använda undantaget enligt artikel 49 i förordning (EU) 2016/679 under förutsättning att de villkor som fastställs i den artikeln är uppfyllda. Enligt artikel 57 i den förordningen bör genomförandet av den förordningen, även avseende överföring av personuppgifter till tredjeländer i enlighet med den här förordningen, övervakas av oberoende tillsynsmyndigheter.

- (19) Vilka nationella myndigheter som ansvarar för återvändande kan variera avsevärt mellan medlemsstaterna, och det kan också röra sig om olika myndigheter i medlemsstaten beroende på varför vistelsen är olaglig. Även rättsliga myndigheter kan utfärda beslut om återvändande, till exempel efter omprövning av avslag när det gäller tillstånd eller rätt att vistas i medlemsstaten, eller som en straffrättslig påföljd. Alla nationella myndigheter som ansvarar för att utfärda och verkställa beslut om återvändande i enlighet med direktiv 2008/115/EG bör ha åtkomstbehörighet till SIS för att föra in, uppdatera, radera och söka i registreringar om återvändande.

- (20) Åtkomst till registreringar om återvändande bör beviljas de nationella behöriga myndigheter som avses i förordning (EU) 2018/...⁺ för identifiering och återvändande av tredjelandsmedborgare.
- (21) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794¹ föreskrivs att Europol ska stödja och stärka de nationella behöriga myndigheternas insatser och deras samarbete vad gäller bekämpning av terrorism och grov brottslighet samt tillhandahålla analyser och hotbilsbedömningar. För att göra det lättare för Europol att fullgöra sina uppgifter, i synnerhet inom Europeiska centrumet för bekämpning av människosmuggling, är det lämpligt att Europol tillåts få åtkomst till den registreringskategori som fastställs i den här förordningen.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (22) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624¹ ska värdmedlemsstaten vid tillämpning av den förordningen tillåta medlemmarna i de enheter som avses i artikel 2.8 i den förordningen och som utplaceras av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån att göra sådana sökningar i unionsdatabaser som är nödvändiga för att uppfylla operativa mål som anges i den operativa planen för in- och utresekontroller (i förordning (EU) 2016/1624 kallade *gränskontroller*), gränsövervakning (i förordning (EU) 2016/1624 kallat *gränsbevakning*) och återvändande. Målet med utplaceringen av de enheter och grupper som avses i artikel 2.8 och 2.9 i den förordningen är att ge tekniskt och operativt stöd till begärande medlemsstater, särskilt de som står inför oproportionellt stora migrationsutmaningar. För att de enheter och grupper som avses i artikel 2.8 och 2.9 i den förordningen ska kunna utföra sina arbetsuppgifter behöver de åtkomst till registreringar i SIS om återvändande genom ett tekniskt gränssnitt hos Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som är kopplat till det centrala SIS.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

- (23) De uppgifter som finns och behandlas i SIS i enlighet med den här förordningen bör även omfattas av bestämmelserna om ansvarsområdena för medlemsstaterna och Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/...¹⁺⁺ (nedan kallad *eu-LISA*), om införande och behandling av registreringar, om villkor för åtkomst till och lagring av registreringar, om databehandling, om dataskydd, om skadeståndsansvar och om övervakning och statistik i förordning (EU) 2018/...⁺⁺.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/... av den ... om Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), om ändring av förordning (EG) nr 1987/2006 och rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av förordning (EU) nr 1077/2011 (EUT L ...).

⁺⁺ EUT: Vänligen inför numret i texten och komplettera fotnoten för förordningen i PE-CONS 29/18.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE-CONS 35/18.

- (24) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att inrätta ett system för informationsutbyte om beslut om återvändande som medlemsstaterna utfärdat i enlighet med bestämmelser som respekterar direktiv 2008/115/EG i syfte att underlätta verkställigheten av dessa beslut och övervaka huruvida tredjelandsmedborgare som vistas olagligt respekterar skyldigheten att återvända, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (25) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (26) Tillämpningen av denna förordning påverkar inte de förpliktelser som följer av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, kompletterad av New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- (27) Medlemsstaterna bör genomföra denna förordning med full respekt för de grundläggande rättigheterna, däribland principen om *non-refoulement*, och bör därvid alltid beakta barnets bästa, familjelivet och de berörda personernas hälsotillstånd eller utsatthet.

- (28) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket, ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella rätt.
- (29) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG¹. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (30) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG². Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

¹ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

² Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (31) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹ som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i rådets beslut 1999/437/EG².
- (32) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁴.

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (33) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU².
- (34) När det gäller Bulgarien och Rumänien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt och bör läsas jämförd med rådets beslut 2010/365/EU³ och (EU) 2018/934⁴.

¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

³ Rådets beslut 2010/365/EU av den 29 juni 2010 om tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem i Republiken Bulgarien och Rumänien (EUT L 166, 1.7.2010, s. 17).

⁴ Rådets beslut (EU) 2018/934 av den 25 juni 2018 om inledande av tillämpningen av återstående bestämmelser i Schengenregelverket rörande Schengens informationssystem i Republiken Bulgarien och Rumänien (EUT L 165, 2.7.2018, s. 37).

- (35) När det gäller Kroatien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt och bör läsas jämförd med rådets beslut (EU) 2017/733¹.
- (36) När det gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.
- (37) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001² och avgav sitt yttrande den 3 maj 2017.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Rådets beslut (EU) 2017/733 av den 25 april 2017 om tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem i Republiken Kroatien (EUT L 108, 26.4.2017, s. 31).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs villkor och förfaranden för införande och behandling av registreringar om tredjELandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande som utfärdats av medlemsstaterna i Schengens informationssystem (SIS) i enlighet med vad som fastställs i förordning (EU) 2018/...⁺, samt för utbyte av tilläggsinformation om sådana registreringar.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *återvändande*: återvändande enligt definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.
2. *tredjELandsmedborgare*: en tredjELandsmedborgare enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/115/EG.
3. *beslut om återvändande*: administrativa eller rättsliga avgöranden eller handlingar, enligt vilka en tredjELandsmedborgares vistelse är olaglig, vilka ålägger eller fastställer en skyldighet att återvända och vilka är förenliga med direktiv 2008/115/EG.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

4. *registrering*: en registrering enligt definitionen i artikel 3.1 i förordning (EU) 2018/...⁺.
5. *tilläggsinformation*: tilläggsinformation enligt definitionen i artikel 3.2 i förordning (EU) 2018/...⁺.
6. *avlägsnande*: avlägsnande enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2008/115/EG.
7. *frivillig avresa*: en frivillig avresa enligt definitionen i artikel 3.8 i direktiv 2008/115/EG.
8. *registrerande medlemsstat*: en registrerande medlemsstat enligt definitionen i artikel 3.10 i förordning (EU) 2018/...⁺.
9. *beviljande medlemsstat*: en beviljande medlemsstat enligt definitionen i artikel 3.11 i förordning (EU) 2018/...⁺.
10. *verkställande medlemsstat*: en verkställande medlemsstat enligt definitionen i artikel 3.12 i förordning (EU) 2018/...⁺.
11. *personuppgifter*: personuppgifter enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

12. *CS-SIS*: den tekniska stödfunktionen för det centrala SIS i den mening som avses i artikel 4.1 a i förordning (EU) 2018/...⁺.
13. *uppehållstillstånd*: ett uppehållstillstånd enligt definitionen i artikel 2.16 i förordning (EU) 2016/399.
14. *visering för längre vistelse*: en visering för längre vistelse som avses i artikel 18.1 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna¹.
15. *träff*: en träff enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/...⁺.
16. *hot mot folkhälsan*: ett hot mot folkhälsan enligt definitionen i artikel 2.21 i förordning (EU) 2016/399.
17. *yttre gränser*: de yttre gränserna enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2016/399.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

¹ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

Artikel 3

Införande av registreringar om återvändande i SIS

1. Medlemsstater ska föra in registreringar i SIS om tredjelandsmedborgare som är föremål för ett beslut om återvändande i syfte att kontrollera att skyldigheten att återvända har fullgjorts och för att stödja verkställandet av besluten om återvändande. En registrering om återvändande ska föras in i SIS utan dröjsmål efter utfärdandet av beslutet om återvändande.
2. Medlemsstaterna får avstå från att föra in registreringar om återvändande när besluten om återvändande rör tredjelandsmedborgare som hålls i förvar i avvaktan på avlägsnande. Om de berörda tredjelandsmedborgarna frisläpps utan att avlägsnas ska registreringar om återvändande utan dröjsmål föras in i SIS.
3. Medlemsstaterna får avstå från att föra in registreringar om återvändande när beslutet om återvändande utfärdas vid en medlemsstats yttre gräns och verkställs omedelbart.
4. Den tidsfrist för frivillig avresa som beviljats i enlighet med artikel 7 i direktiv 2008/115/EG ska omedelbart anges i registreringen om återvändande. Varje förlängning av den tidsfristen ska utan dröjsmål anges i registreringen.
5. Varje tillfälligt upphävande eller uppskjutande av verkställigheten av beslutet om återvändande, även till följd av ett överklagande, ska omedelbart anges i registreringen om återvändande.

Artikel 4
Uppgiftskategorier

1. En registrering om återvändande som förs in i SIS i enlighet med artikel 3 i denna förordning får endast innehålla följande uppgifter:
 - a) Efternamn.
 - b) Förnamn.
 - c) Namn vid födelsen.
 - d) Tidigare använda namn och alias.
 - e) Födelseort.
 - f) Födelsedatum.
 - g) Kön.
 - h) Samtliga medborgarskap.
 - i) Huruvida personen
 - i) är beväpnad,
 - ii) är våldsbenägen,
 - iii) har avvikit eller rymt,

- iv) är självmordsbenägen,
- v) utgör ett hot mot folkhälsan, eller
- vi) deltar i en verksamhet som avses i artiklarna 3–14 i direktiv (EU) 2017/541.
- j) Orsak till registreringen.
- k) Myndighet som skapade registreringen.
- l) Hänvisning till det beslut som gett upphov till registreringen.
- m) Åtgärd som ska vidtas vid en träff.
- n) Länkar till andra registreringar enligt artikel 48 i förordning (EU) 2018/...⁺.
- o) Huruvida beslutet om återvändande utfärdats med avseende på en tredjelandssmedborgare som utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den allmänna säkerheten eller den nationella säkerheten.
- p) Typ av brott.
- q) Identifieringshandlingarnas kategori.
- r) Land som utfärdat identifieringshandlingarna.
- s) Identifieringshandlingarnas nummer.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på förordningen i PE-CONS 35/18.

- t) Identifieringshandlingarnas utfärdandedatum.
- u) Fotografier och ansiktsbilder.
- v) Fingeravtrycksuppgifter.
- w) En kopia av identifieringshandlingarna, om möjligt i färg.
- x) Sista dagen av tidsfristen för frivillig avresa, om sådan beviljats.
- y) Huruvida beslutet om återvändande tillfälligt har upphävts eller verkställigheten av beslutet har skjutits upp, även till följd av ett överklagande.
- z) Huruvida beslutet om återvändande åtföljs av ett inreseförbud som ligger till grund för en registrering om nekad inresa och vistelse i enlighet med artikel 24.1 b i förordning (EU) 2018/...⁺.

2. Den minimiuppsättning uppgifter som krävs för att föra in en registrering i SIS ska vara de uppgifter som avses i punkt 1 a, f, j, l, m, x och z. De övriga uppgifter som avses i den punkten ska också föras in i SIS, om de finns tillgängliga.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

3. De fingeravtrycksuppgifter som avses i punkt 1 v får bestå av
- a) ett till tio platta fingeravtryck och ett till tio rullade fingeravtryck från den berörda tredjelandsmedborgaren,
 - b) upp till två handavtryck från tredjelandsmedborgare från vilka det är omöjligt att ta fingeravtryck,
 - c) upp till två handavtryck från tredjelandsmedborgare som har ådömts att återvända som en straffrättslig påföljd eller som har begått ett brott på territoriet tillhörande den medlemsstat som har utfärdat beslutet om återvändande.

Artikel 5

Myndighet som ansvarar för utbytet av tilläggsinformation

Det Sirenekontor som utsetts enligt artikel 7 i förordning (EU) 2018/...⁺ ska säkerställa utbyte av all tilläggsinformation om tredjelandsmedborgare som är föremål för en registrering om återvändande i enlighet med artiklarna 7 och 8 i den förordningen.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

Artikel 6

Träffar vid de yttre gränserna vid utresa – Bekräftelse av återvändandet

1. Vid en träff på en registrering om återvändande för en tredjelandsmedborgare som reser ut från medlemsstaternas territorium via en medlemsstats yttre gränser ska den verkställande medlemsstaten meddela följande uppgifter till den registrerande medlemsstaten genom utbyte av tilläggsinformation:
 - a) Att tredjelandsmedborgaren har identifierats.
 - b) Plats och tid för kontrollen.
 - c) Att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium.
 - d) Att tredjelandsmedborgaren har varit föremål för avlägsnande, om så är fallet.

Om en tredjelandsmedborgare, som är föremål för en registrering om återvändande, reser ut från medlemsstaternas territorium via den registrerande medlemsstatens yttre gränser, ska bekräftelsen av återvändandet skickas till den medlemsstatens behöriga myndighet i enlighet med nationella förfaranden.

2. Den registrerande medlemsstaten ska radera registreringen om återvändande utan dröjsmål efter att ha mottagit bekräftelse på återvändandet. I tillämpliga fall ska en registrering om nekad inresa och vistelse föras in utan dröjsmål i enlighet med artikel 24.1 b i förordning (EU) 2018/...⁺.
3. Medlemsstaterna ska varje kvartal överlämna statistik till Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (nedan kallad *eu-LISA*) om antalet bekräftade återvändanden och om antalet sådana bekräftade återvändanden där tredjelandsmedborgaren var föremål för avlägsnande. eu-LISA ska göra en sammanställning av den kvartalsvisa statistiken i den årliga statistiska rapport som avses i artikel 16 i den här förordningen. Denna statistik får inte innehålla personuppgifter.

Artikel 7

Bristande efterlevnad av beslut om återvändande

1. Vid utgången av den tidsfrist för frivillig avresa som anges i registreringen om återvändande, inbegripet eventuella möjliga förlängningar, ska CS-SIS automatiskt underrätta den registrerande medlemsstaten.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av det förfarande som avses i artiklarna 6.1, 8 och 12 ska den verkställande medlemsstaten vid en träff på en registrering om återvändande omedelbart kontakta den registrerande medlemsstaten genom utbyte av tilläggsinformation för att fastställa vilka åtgärder som ska vidtas.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

Artikel 8

Träffar vid de yttre gränserna vid inresa

Vid en träff på en registrering om återvändande om en tredjelandsmedborgare som reser in till medlemsstaternas territorium via de yttre gränserna ska följande förfarande tillämpas:

- a) Om beslutet om återvändande åtföljs av ett inreseförbud ska den verkställande medlemsstaten omedelbart informera den registrerande medlemsstaten genom utbyte av tilläggsinformation. Den registrerande medlemsstaten ska omedelbart radera registreringen om återvändande och föra in en registrering om nekad inresa och vistelse i enlighet med artikel 24.1 b i förordning (EU) 2018/...⁺.
- b) Om beslutet om återvändande inte åtföljs av ett inreseförbud ska den verkställande medlemsstaten omedelbart informera den registrerande medlemsstaten genom utbyte av tilläggsinformation så att den registrerande medlemsstaten raderar registreringen om återvändande utan dröjsmål.

Beslutet om tredjelandsmedborgarens inresa ska fattas av den verkställande medlemsstaten i enlighet med förordning (EU) 2016/399.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

Artikel 9

Samråd före beviljande eller förlängning av uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse

1. Om en medlemsstat överväger att bevilja eller förlänga ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse för en tredjelandsmedborgare som är föremål för en registrering om återvändande, vilken har förts in av en annan medlemsstat som åtföljs av ett inreseförbud, ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra genom att utbyta tilläggsinformation i enlighet med följande regler:
 - a) Den beviljande medlemsstaten ska samråda med den registrerande medlemsstaten innan den beviljar eller förlänger uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse.
 - b) Den registrerande medlemsstaten ska besvara begäran om samråd inom tio kalenderdagar.
 - c) Om inget svar inkommit inom den tidsfrist som avses i led b innebär det att den registrerande medlemsstaten inte invänder mot beviljandet eller förlängningen av uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse.
 - d) När den beviljande medlemsstaten fattar beslutet i fråga ska den ta hänsyn till skälen för den registrerande medlemsstatens beslut och beakta, i enlighet med nationell rätt, de eventuella hot mot den allmänna ordningen eller den allmänna säkerheten som den berörda tredjelandsmedborgarens närvaro på medlemsstaternas territorium kan utgöra.

- e) Den beviljande medlemsstaten ska underrätta den registrerande medlemsstaten om sitt beslut.
- f) Om den beviljande medlemsstaten underrättar den registrerande medlemsstaten om att den avser att bevilja eller förlänga uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse, eller att den har beslutat att göra detta, ska den registrerande medlemsstaten radera registreringen om återvändande.

Det slutliga beslutet om huruvida en tredjelandsmedborgare ska beviljas uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse fattas av den beviljande medlemsstaten.

2. Om en medlemsstat överväger att bevilja eller förlänga ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse för en tredjelandsmedborgare som är föremål för en registrering om återvändande vilken har förts in av en annan medlemsstat som inte åtföljs av ett inreseförbud, ska den beviljande medlemsstaten utan dröjsmål informera den registrerande medlemsstaten om att den avser att bevilja eller har beviljat ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse. Den registrerande medlemsstaten ska radera registreringen om återvändande utan dröjsmål.

Artikel 10

Samråd före införande av en registrering om återvändande

Om en medlemsstat har utfärdat ett beslut om återvändande i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 2008/115/EG och överväger att föra in en registrering om återvändande för en tredjelandsmedborgare som innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse som beviljats av en annan medlemsstat, ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra genom att utbyta tilläggsinformation i enlighet med följande regler:

- a) Den medlemsstat som har fattat beslutet om återvändande ska informera den beviljande medlemsstaten om beslutet.
- b) Den information som utbyts enligt led a ska inkludera tillräckliga upplysningar om skälen för beslutet om återvändande.
- c) På grundval av informationen från den medlemsstat som har fattat beslutet om återvändande ska den beviljande medlemsstaten överväga om det finns skäl att återkalla uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse.

- d) När den beviljande medlemsstaten fattar beslutet i fråga ska den ta hänsyn till de skäl som den medlemsstat som har fattat beslutet om återvändande har anfört och beakta, i enlighet med nationell rätt, de eventuella hot mot den allmänna ordningen eller den allmänna säkerheten som den berörda tredjelandsmedborgarens närvaro på medlemsstaternas territorium kan utgöra.
- e) Den beviljande medlemsstaten ska inom 14 kalenderdagar efter mottagandet av begäran om samråd underrätta den medlemsstat som har fattat beslutet om återvändande om sitt beslut eller, om det har varit omöjligt för den beviljande medlemsstaten att fatta ett beslut inom den fristen, framställa en motiverad begäran om att undantagsvis förlänga dess svarsfrist med ytterligare högst 12 kalenderdagar.
- f) Om den beviljande medlemsstaten underrättar den medlemsstat som har fattat beslutet om återvändande om att den låter uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse kvarstå, ska den medlemsstat som har fattat beslutet om återvändande inte föra in någon registrering om återvändande.

Artikel 11

Samråd efter införande av en registrering om återvändande

Om det visar sig att en medlemsstat har fört in en registrering om återvändande för en tredjelandsmedborgare som innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse som beviljats av en annan medlemsstat, får den registrerande medlemsstaten besluta att återkalla beslutet om återvändande. Vid ett sådant återkallande ska den omedelbart radera registreringen om återvändande. Om den registrerande medlemsstaten beslutar att låta det beslut om återvändande som utfärdats i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 2008/115/EG kvarstå ska emellertid de berörda medlemsstaterna samråda med varandra genom att utbyta tilläggsinformation i enlighet med följande regler:

- a) Den registrerande medlemsstaten ska informera den beviljande medlemsstaten om beslutet om återvändande.
- b) Den information som utbyts enligt led a ska inkludera tillräckliga upplysningar om skälen för registreringen om återvändande.
- c) På grundval av den information som tillhandahålls av den registrerande medlemsstaten, ska den beviljande medlemsstaten överväga om det finns skäl att återkalla uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse.
- d) När den beviljande medlemsstaten fattar sitt beslut ska den ta hänsyn till skälen för den registrerande medlemsstatens beslut och, i enlighet med nationell rätt, beakta de eventuella hot mot den allmänna ordningen eller den allmänna säkerheten som den berörda tredjelandsmedborgarens närvaro på medlemsstaternas territorium kan utgöra.

- e) Den beviljande medlemsstaten ska inom 14 kalenderdagar efter mottagandet av förfrågan om samråd underrätta den registrerande medlemsstaten om sitt beslut eller, om det har varit omöjligt för den beviljande medlemsstaten att fatta ett beslut inom den fristen, framställa en motiverad begäran om att undantagsvis förlänga dess svarsfrist med ytterligare högst 12 kalenderdagar.
- f) Om den beviljande medlemsstaten underrättar den registrerande medlemsstaten om att den låter uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse kvarstå, ska den registrerande medlemsstaten omedelbart radera registreringen om återvändande.

Artikel 12

Samråd vid en träff om en tredjelandsmedborgare

som innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse

Om en medlemsstat får en träff på en registrering om återvändande som en medlemsstat har fört in om en tredjelandsmedborgare som innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse som beviljats av en annan medlemsstat, ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra genom att utbyta tilläggsinformation i enlighet med följande regler:

- a) Den verkställande medlemsstaten ska informera den registrerande medlemsstaten om situationen.
- b) Den registrerande medlemsstaten ska inleda det förfarande som fastställs i artikel 11.

- cc) Den registrerande medlemsstaten ska underrätta den verkställande medlemsstaten om resultatet till följd av samrådet.

Artikel 13

Statistik om utbyte av information

Medlemsstaterna ska överlämna statistik till eu-LISA på årsbasis om de utbyten av information som skett i enlighet med artiklarna 8–12 och om de tillfällen då de tidsfrister som föreskrivs i de artiklarna överskreds.

Artikel 14

Radering av registreringar

1. Utöver artiklarna 6 och 8–12 ska registreringar om återvändande raderas när det beslut på grundval av vilket registreringen fördes in har återkallats eller annullerats av den behöriga myndigheten. Registreringar om återvändande ska också raderas om den berörda tredjelandsmedborgaren kan visa att han eller hon har lämnat medlemsstaternas territorium i enlighet med respektive beslut om återvändande.

2. Registreringar om återvändande beträffande en person som har förvärvat medborgarskap i en medlemsstat eller i en annan stat vars medborgare åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten ska raderas så snart den registrerande medlemsstaten får kännedom om eller, i enlighet med artikel 44 i förordning (EU) 2018/...⁺, informeras om att den berörda personen har förvärvat sådant medborgarskap.

Artikel 15

Överföring av personuppgifter till tredjeländer i återvändandesyfte

1. Genom undantag från artikel 50 i förordning (EU) 2018/...⁺ får de uppgifter som avses i artikel 4.1 a, b, c, d, e, f, g, h, q, r, s, t, u, v och w i den här förordningen och därtill kopplad tilläggsinformation överförs till eller görs tillgängliga för ett tredjeland efter överenskommelse med den registrerande medlemsstaten.
2. Överföringen av uppgifterna till ett tredjeland ska utföras i enlighet med relevanta bestämmelser i unionsrätten, särskilt bestämmelser om skydd av personuppgifter, däribland kapitel V i förordning (EU) 2016/679, och återtagandeavtal i tillämpliga fall, samt den nationella rätten i den medlemsstat som överför uppgifterna.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

3. Överföring av uppgifter till ett tredjeland får endast ske när följande villkor är uppfyllda:
- a) Uppgifterna överförs eller görs tillgängliga endast för att identifiera en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och utfärda identifierings- eller resehandlingar för hans eller hennes återvändande.
 - b) Den berörda tredjelandsmedborgaren har informerats om att hans eller hennes personuppgifter och tilläggsinformation kan delas med ett tredjelandets myndigheter.
4. Överföring av personuppgifter till tredjeländer i enlighet med denna artikel ska inte påverka rättigheterna för personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om *non-refoulement*, eller förbudet att röja eller inhämta uppgifter som avses i artikel 30 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU¹.
5. Uppgifter som behandlas i SIS och därtill kopplad tilläggsinformation som utbyts i enlighet med denna förordning får inte göras tillgängliga för ett tredjeland om beslutet om återvändande upphävts tillfälligt eller verkställigheten skjutits upp, även till följd av ett överklagande, på grund av att ett sådant återvändande skulle strida mot principen om *non-refoulement*.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

6. Tillämpningen av förordning (EU) 2016/679, även när det gäller överföringen av personuppgifter till tredjeländer i enlighet med denna artikel, och särskilt användningen av överföringar, samt huruvida dessa är proportionella och nödvändiga, på grundval av artikel 49.1 d i den förordningen ska övervakas av de oberoende tillsynsmyndigheter som avses i artikel 51.1 i den förordningen.

Artikel 16

Statistik

eu-LISA ska utarbeta daglig, månatlig och årlig statistik, både per medlemsstat och aggregerat, om antalet registreringar om återvändande och antalet sådana registreringar som förts in i SIS.

Statistiken ska inbegripa de uppgifter som avses i artikel 4.1 y, om de underrättelser som avses i artikel 7.1 och om antalet registreringar om återvändande som raderats. eu-LISA ska utarbeta statistik om de uppgifter som överlämnas av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 6.3 och 13. Denna statistik får inte innehålla några personuppgifter.

Statistiken ska ingå i den årliga statistiska rapport som föreskrivs i artikel 60.3 i förordning (EU) 2018/...⁺.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

Artikel 17

Behöriga myndigheter som har åtkomsträtt till uppgifter i SIS

1. Åtkomsten till uppgifter i SIS och rätten att söka i sådana uppgifter ska vara förbehållen de nationella behöriga myndigheter som avses i artikel 34.1, 34.2 och 34.3 i förordning (EU) 2018/...⁺.
2. Europol ska inom ramen för sitt mandat ha rätt att få åtkomst till och söka i uppgifter i SIS i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2018/...⁺ i syfte att stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser och deras ömsesidiga samarbete vad gäller att förebygga, förhindra och bekämpa människosmuggling och underlättande av irreguljär migration.
3. Medlemmarna i de enheter och grupper som avses i artikel 2.8 och 2.9 i förordning (EU) 2016/1624 ska inom ramen för sina mandat ha rätt att få åtkomst till och söka i uppgifter i SIS i enlighet med artikel 36 i förordning (EU) 2018/...⁺ i syfte att utföra in- och utresekontroller, gränsövervakning och återvändandeinsatser genom det tekniska gränssnitt som inrättats och underhålls av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

Artikel 18
Utvärdering

Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av denna förordning inom två år från den dag då den börjar tillämpas. Denna utvärdering ska innefatta en bedömning av de möjliga synergieffekterna mellan denna förordning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226¹.

Artikel 19
Tillämpning av bestämmelserna i förordning (EU) 2018/...⁺

I den mån detta inte fastställs i den här förordningen ska bestämmelserna om införande, behandling och uppdatering av registreringar och om medlemsstaternas och eu-LISA:s ansvarsområden, villkoren för åtkomst till och tidsfrist för översyn av registreringar, databehandling, dataskydd, skadeståndsansvar, övervakning och statistik, som fastställs i artiklarna 6–19, 20.3 och 20.4, 21, 23, 32, 33, 34.5 och 38–60 i förordning (EU) 2018/...⁺ vara tillämpliga på uppgifter som förs in i och behandlas i SIS i enlighet med den här förordningen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.

Artikel 20
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den dag som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 66.2 i förordning (EU) 2018/...⁺.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i PE 35/18.